

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОГО ТА СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Трегуб А.Д.

Науковий керівник – Дегтяр О.А., д-р держ. упр., доцент

Публічне управління та адміністрування є складним явищем, притаманним державі з її розвиненою системою органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Воно спрямоване як на управління суспільними сферами, галузями та різновидами відносин, так і на самоуправління, власний саморозвиток відповідно до потреб суспільства. Дисипативний характер самоорганізації є однією з найважливіших загальних особливостей системи публічного управління та адміністрування.

Іншими найбільш суттєвими загальними особливостями публічного управління та адміністрування як соціальної системи є те, що воно відрізняється від інших таких систем більшою масштабністю, різноманіттям управлінських впливів, монополією на нормативно-правову діяльність, певними унормованими структурами органів влади та управління, специфікою роботи відповідних служб.

Функціонування таких структур та служб отримало загальну назву «публічне адміністрування». У свою чергу, управлінські впливи таких структур на суспільні сфери, галузі, відносини та території отримали загальну назву «публічне управління».

Безумовно, як загальну особливість системи публічного управління слід сприймати те, що для неї притаманні всі відомі моделі представлення соціальних систем, характерні менеджменту та іншим наукам соціального управління. Це дозволяє на сучасному рівні використовувати в публічному управлінні та адмініструванні методи та технології менеджменту, маркетингу, соціального партнерства та інші.

Важливою особливістю публічного управління та адміністрування є віднесення до його складу державного управління та місцевого самоврядування. В той же час, все частіше, насамперед у зарубіжних виданнях, зустрічається теза щодо охоплення публічним управлінням ще й громадського управління (управління громадськими об'єднаннями різних типів). Таку точку зору будемо розглядати у контексті широкого розуміння публічного управління.

Є й інші численні особливості публічного управління, які проявляються в його різноманітній практиці, зокрема на системному, функціонально-технологічному та нормативно-правовому рівнях. Про низку з них йдеться у даному навчальному посібнику на рівні знань щодо сучасного публічного управління, необхідного для магістерської під-

готовки у галузі знань «Публічне управління та адміністрування».

За нормального (некризового) режиму управління, як показує сучасна світова практика, процеси управління в суспільних системах, зокрема процес публічного управління, здебільшого набувають характеру стратегічного управління, а при кризовому управлінні вони, як відмічав В. Бакуменко, забезпечуються в рамках чинних законів політичної боротьби, обмеженням прав і свобод громадян, а також значним звуженням дії механізмів саморегуляції. Відповідно до положень синергетики, з одного боку, системна криза свідчить, що вичерпані ресурси колишніх джерел розвитку відповідної системи і руйнівні процеси переважають, а, з іншого боку, дезорганізація створює нові можливості для нової організації, інтенсивного включення процесу самоорганізації [1, 2].

Створення умов переходу від критичного до нормального режиму управління актуалізувало необхідність визначення довгострокових перспектив держави, постановку обґрунтованих цілей її розвитку, пошук нових загальнонаціональних ідей, навколо яких має згуртуватися суспільство. Однією з безумовно найбільш вдалих з таких ідей є орієнтація на європейські цінності, вибір курсу на забезпечення відповідних рівня життя і стандартів демократизації суспільства. Визначення та обґрунтування стратегій розвитку держави, регіонів, територій, окремих сфер, галузей, видів суспільної діяльності з орієнтацією та використанням досвіду передових країн світу є важливим завданням науки публічного управління та адміністрування.

1. Бакуменко В. Д. Державне управління: основи теорії, історія і практика: навчальний посібник / В. Д. Бакуменко, П. І. Надолішній, М. М. Їжа, Г. І. Арабаджі // За заг. ред. Надолішнього П. І., Бакуменка В. Д. – Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2013. – 256 с.

2. Бакуменко В. Д. Європейські орієнтири адміністративного реформування в Україні: Монографія / Кол. авт.: В. Д. Бакуменко (кер. автор. кол.), Л. М. Гогіна, І. В. Козюра, С. О. Кравченко, Ю. Г. Кальниш, Л. Г. Штика. // За заг. ред. В. Д. Бакуменка, В. М. Князєва. – Київ: Вид-во НАДУ, 2010. – 172 с.

ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В АДМІНІСТРАТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Матиренко Б.В.

Науковий керівник – Самойленко І.О., канд. екон. наук, доцент

Рішення – вибір альтернативи. В наукових працях поняття «управлінське рішення» визначається як: зовнішній прояв (форма) управлінської діяльності; вольовий акт керівника; сукупність правових правил, вимог, норм; інтелектуальна дія; обсяг і зміст інформації; як документ, який фіксує результати діяльності (організаційної, нормот-